

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกได้มาที่นี้เพื่ออยู่ในการจดจำระลึกถึงและเผาบาปของลูก ดังนั้นใส่ใจอย่างเต็มที่เพื่อที่โยคะของสติปัญญาของลูกจะไม่ไร้ผล (สุญเปล่า)
- คำถาม:** กิเลสที่ละเอียดอ่อนใดที่สร้างความยากลำบากในเวลาสุดท้าย?
- คำตอบ:** หากมีกิเลสของความละโมภแม้กระทั่งในรูปที่ละเอียดอ่อน หากลูกสะสมและเก็บบางสิ่งไว้กับลูกอันเนื่องจากความละโมภ ลูกจะจดจำสิ่งนั้นในเวลาสุดท้ายและสร้างความยากลำบาก เหตุนี้เองบาปจึงพูดว่า ลูกๆ อย่าได้เก็บสิ่งใดไว้กับลูก ลูกต้องหลอมรวมความคิดทั้งหมดและปล่อยทุกสิ่งไปของการอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ดังนั้นฝึกฝนที่จะมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ

โอม ชานติ บาบาเตือนลูกๆ ทุกวัน ให้มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณเพราะสติปัญญาของลูกๆ เร่ร่อนไปที่นั่นที่นี้ ในหนทางของความไม่รู้ ขณะที่กำลังรับฟังเรื่องราวทางศาสนา ฯลฯ สติปัญญาของพวกเขาก็เร่ร่อนออกไปภายนอก ที่นั่นเช่นกันสติปัญญาเร่ร่อนไปทุกแห่ง เหตุนี้เองจึงบอกลูกๆ ทุกวัน ให้มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ผู้คนเหล่านั้นพูดว่า ใส่ใจต่อสิ่งที่เราพูดและซึมซับสิ่งนั้น ใส่ใจกับคำพูดนั้นที่กล่าวไว้ในคัมภีร์ ที่นี้พ่ออธิบายแก่ลูกๆ ดวงวิญญาณว่า ลูกๆ นักเรียนทั้งหมดต้องนั่งที่นี้ในสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ซึ่งพบบาบาที่นี้เพื่อสอนลูก ไม่มีวิทยาลัยอื่นใดที่พวกเขาคิดว่าซึ่งพบบาบากำลังสอนพวกเขา โรงเรียนเช่นนั้นต้องคงอยู่ในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดเท่านั้น ลูก นักเรียนกำลังนั่งอยู่ที่นี่และลูกเข้าใจว่าพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดมาที่นี้เพื่อสอนลูก ซึ่งพบบาบามาเพื่อสอนพวกเรา สิ่งแรกที่ท่านอธิบายคือ ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ ดังนั้นจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ อย่างไรก็ตามมาทำให้ลูกซึมซาบแล้วแล้ว เหตุนี้เองพ่อจึงเตือนลูก หากลูกจะอธิบายแก่ใครบางคน สิ่งแรกที่ลูกต้องอธิบายคือ ใครคือพระเจ้าและพระเจ้าอยู่ที่ไหน? ใครคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์และผู้ขจัดความทุกข์และผู้ให้ความสุข? ทุกคนจดจำท่าน เมื่อพวกเขามีความยากลำบาก, พวกเขา ก็พูดว่า โอ พระเจ้าได้โปรดเมตตาเถิด! เมื่อใครบางคนต้องการที่จะได้รับการปกป้อง พวกเขา ก็พูดว่า โอ พระเจ้า! โอ พระเจ้า! ได้โปรดปลดปล่อยพวกเราจากความทุกข์เถิด! ทุกคนมีความทุกข์ ลูกรู้ว่าแน่นอนที่ยุคทองนั้นเรียกว่าเป็นดินแดนแห่งความสุขและยุคเหล็กเรียกว่าเป็นดินแดนของความทุกข์ ลูกๆ รู้สิ่งนี้, แต่มาทำให้พวกเขาลืม ระบบของการให้แรงบันดาลใจลูกให้หนึ่งในการจดจำระลึกถึงนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร เพราะมีผู้คนมากมายที่ไม่มีการจดจำระลึกถึงเลยตลอดทั้งวัน พวกเขาไม่มีการจดจำระลึกถึงแม้กระทั่งหนึ่งนาที่ ดังนั้นจึงทำให้พวกเขานั่งที่นี้เพื่อให้แรงบันดาลใจพวกเขาที่จะจดจำระลึกถึง ลูกได้รับวิธีการของการอยู่ในการจดจำระลึกถึงเพื่อที่การจดจำระลึกถึงนั้นจะกลับมามีผล พวกเราต้องกลับมาสู่ประธานด้วยการมีการจดจำระลึกถึงพ่อ พ่อได้บอกถึงวิธีการที่จริงแท้ขึ้นหนึ่งแก่ลูกเพื่อจะกลับมาสู่ประธาน เพียงผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อมาและบอกวิธีการแก่ลูก ลูกนั่งที่นี้ในความสงบเมื่อลูกมีโยคะกับพ่อ หากโยคะของสติปัญญาของลูกเร่ร่อนไปที่นั่นที่นี้ ลูกก็ไม่อยู่ในความสงบ ซึ่งหมายความว่าลูกไม่มีความสงบ ตลอดเวลาที่โยคะของสติปัญญาของลูกเร่ร่อนไปที่นั่นที่นี้ก็สุญเปล่า เพราะบาปของลูกไม่ได้ถูกตัดออกไป โลกไม่รู้ว่บาปจะถูกตัดออกไปได้อย่างไร สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อนมาก พ่อได้บอกลูกแล้วว่า จงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ดังนั้นในช่วงระยะเวลาที่เส้นด้ายของการจดจำระลึกถึงของลูกมีการเชื่อมโยง ก็จะมีความสำเร็จ หากสติปัญญาของลูกเร่ร่อนไปที่นั่นที่นี้แม้เพียงเล็กน้อย เวลานั้นก็สุญเปล่าและไร้ผล คำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของพ่อคือ ลูกๆ จดจำพ่อ! หากลูกไม่จดจำพ่อนั้นก็ไร้ผล อะไรจะเกิดขึ้นด้วยสิ่งนั้น? ลูกจะไม่กลับมาสู่ประธานอย่างรวดเร็ว และแล้วนิสัยก็จะยังคงปลูกฝังและยังคงเกิดขึ้นต่อไปเรื่อยๆ ดวงวิญญาณรู้ถึงบาปที่เขาได้ทำในชาติเกิดนี้ แม้ว่าใครบางคนจะพูดว่าพวกเขาไม่ได้จดจำบาปเหล่านั้น บาบาสอนว่า ลูกจดจำทุกสิ่งตั้งแต่อายุสามถึงสี่ขวบ ลูกไม่ได้ทำบาปมากมายในตอนเริ่มต้นเท่ากับที่ลูกทำในภายหลัง แต่ละวันดวงตาของลูกก็เฝ้าแต่เป็นดวงตาอาชญากร มันจะลดลงไปสององศาในยุคเงิน ใช้เวลานานแค่ไหนที่พระจันทร์จะลดลงไปสององศา? มันจะลดลงไปเรื่อยๆ ที่ละน้อย ในเวลานั้นพระจันทร์ก็กล่าวได้ว่าเต็ม 16 องศาสมบูรณ์ นี่จะไม่พูดถึงพระอาทิตย์สำหรับพระจันทร์เป็นเรื่องของหนึ่งเดือน, ในขณะที่ที่นี้เป็นเรื่องของหนึ่งวงจร แต่ละวันลูกก็เฝ้าแต่ลงมารี้อยๆ จากนั้นลูกก็ไต่ขึ้นไปด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง และแล้วก็ไม่มีความจำเป็นสำหรับลูกที่จะมีการจดจำระลึกถึงเพื่อที่จะไต่ขึ้นไป หลังจากยุคทองลูกก็ต้องลงมา หากลูกจะจดจำในยุคทอง ลูกก็จะไม่แม้กระทั่งจะลงมา อย่างไรก็ตามตามละครลูกต้องลงมา และเหตุนี้เองที่ลูกไม่จดจำอะไรเลย ลูกต้องลงมาอย่างแน่นอน และแล้วพ่อก็แสดงให้เห็นถึงวิธีการของการจดจำระลึกถึง เพราะลูกต้องไต่ขึ้นไป พ่อมาและสอนลูกในยุคบรรจบพบกันว่าสภาพของการขึ้นไปเริ่มต้นแล้ว

ในเวลานี้ จากนั้นเราก็ต้องไปสู่อินแดนแห่งความสุขของเรา พ่อพูดว่าเวลานี้ลูกต้องไปสู่อินแดนแห่งความสุข และดังนั้น จงจดจำพ่อ ลูกดวงวิญญาณจะกลับมาสืบประจักษ์ด้วยการมีการจดจำระลึกถึง ลูกนั้นแตกต่างไปจากโลกนี้ ดินแดน สุขาดีนั้นแตกต่างจากโลกนี้อย่างสิ้นเชิง ดินแดนสุขาดีนั้นเคยคงอยู่มาก่อน แต่ไม่คงอยู่ในเวลานี้ เนื่องจากการยึด ระยะเวลาของวงจร ทำให้พวกเขาหลงลืมสิ่งนี้ เวลานั้นลูกได้พบว่าดินแดนสุขาดีนั้นอยู่ใกล้มาก มีเวลาเหลืออยู่น้อยมาก เมื่อมีบางสิ่งขาดหายไปในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ลูกก็คิดว่ายังคงมีเวลาหลงเหลืออยู่ ไม่มีการจาริก แสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงมากเท่าที่ควร ลูกสามารถทำให้สาสน์ไปถึงทุกคนได้ตามแผนของละคร หากลูกไม่ได้ให้ สาสน์แก่ผู้อื่น นั่นก็หมายถึงว่าลูกไม่ได้ทำงานรับใช้ ลูกต้องให้สาสน์ไปถึงทั่วทั้งโลก: พ่อพูดว่า จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น อย่างสม่ำเสมอ! ผู้ที่ศึกษาก็ควรจะรู้ว่ามีความเพียงคัมภีร์ก็แต่เพียงเท่านั้นที่มีการกล่าวถึงคำพูดที่สูงส่งนี้ อย่างไรก็ตามพวกเขาก็ กล่าวไว้ว่า คำพูดเหล่านั้นเป็นของพระเจ้าจากพระคัมภีร์ และดังนั้นพวกเขาจะจดจำผู้ใด? แม้ว่าพวกเขาจะกราบไหว้บูชาชีวา พวกเขา ก็ไม่ได้มีความรู้ที่ถูกต้องแม่นยำที่จะสามารถทำตามสรีรมหาได้ ในเวลานี้ลูกกำลังได้รับคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของ พระเจ้า ในขณะที่ก่อนหน้านี้ลูกได้ทำคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของมนุษย์ มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน ระหว่างทั้งสอง แนวทางปฏิบัติของมนุษย์ก็บอกว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ในขณะที่แนวทางปฏิบัติของ พระเจ้าบอกว่า ไม่! พ่อพูดว่า พ่อได้มาเพื่อก่อตั้งสวรรค์และดังนั้นที่นั่นคือนครอย่างแน่นอน ก็เลยทั้งห้าคงอยู่ในทุกคนที่นั่น นี่คือโลกที่มีกิเลสและดังนั้นพ่อจึงมาเพื่อทำให้โลกปราศจากกิเลส ผู้ที่กลายเป็นลูกของพระเจ้าไม่สามารถมีกิเลสเหล่านั้น ได้ พวกเขาได้แสดงรูปภาพของราวันที่มีสิบหัว ไม่มีใครที่จะพูดว่าโลกของราวันปราศจากกิเลส ลูกรู้ว่าในเวลานี้เป็น อาณาจักรของราวันและมีกิเลสทั้งห้าในทุกคน ในยุคทองมีอาณาจักรของรามและไม่มีกิเลสเลย ในเวลานี้ผู้คนไม่มีความสุขอย่างมาก ร่างกายสัมผัสกับความทุกข์ทรมานอย่างมาก นี่คือดินแดนของความทุกข์ ในดินแดนของความสุขร่างกายไม่ สัมผัสกับความทุกข์ใดๆ ที่นั่นโรงพยาบาลมากมายก็เต็ม การเรียกสถานที่นั้นว่าสวรรค์จึงเป็นความผิดอย่างยิ่ง ดังนั้นลูกต้อง เข้าใจแล้วจึงอธิบายแก่ผู้อื่น การศึกษา(ทางโลก)เหล่านั้นไม่ได้เป็นไปเพื่อการอธิบายให้แก่ผู้อื่น ลูกสอบผ่านและเริ่ม ทำงาน ที่นั่นลูกต้องให้สาสน์แก่ทุกคน พ่อผู้เดียวนั้นจะไม่ให้สาสน์นี้ ผู้ที่ฉลาดอย่างมากก็เรียกว่าครู ผู้ที่ฉลาดน้อยกว่าก็ เรียกว่านักเรียน ลูกต้องให้สาสน์กับทุกคน ถามพวกเขาว่า คุณรู้จักพระเจ้าหรือไม่? พระเจ้าคือพ่อของทุกคน ดังนั้นสิ่ง หลักคือการให้คำแนะนำของพ่อเพราะไม่มีใครรู้สิ่งนี้ พ่อคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด พ่อคือผู้เดียวที่ทำให้ทั้งโลกบริสุทธิ ทั้ง โลกบริสุทธิและมีเพียงบาริตในสิ่งนั้นเท่านั้น ไม่มีผู้คนของศาสนาอื่นสามารถพูดว่าพวกเขาเข้ามาสู่โลกใหม่ พวกเขาเชื่อ ว่ามีบางคนคงอยู่มาก่อนหน้าพวกเขา พระคริสต์ก็จะเข้ามาในใครบางคนอย่างแน่นอนเช่นกัน จะมีใครบางคนคงอยู่มา ก่อนเขาอย่างแน่นอน พ่อหนึ่งท่านและอธิบายว่า พ่อเข้ามาในร่างนี้ของบราห์มา ไม่มีใครเชื่อว่าพ่อเข้ามาในร่างของบราห์มา อ้อ! แต่บราห์มินก็เป็นที่ต้องการอย่างแน่นอน บราห์มินจะมาจากที่ไหน? พวกเขาจะมาจากบราห์มาอย่างแน่นอน อัจชะ ลูกเคยได้ยินเรื่องของพ่อบราห์มาหรือไม่? ท่านคือปู่ของปู่ของปู่ ท่านไม่มีพ่อทางร่างกาย ใครคือพ่อทางร่างกายของบราห์มา? ไม่มีใครสามารถบอกสิ่งนี้แก่ลูกได้ บราห์มาได้รับการจดจำ ท่านคือพ่อของปวงประชาเช่นกัน ในท่านเองเดียวกันลูกพูดถึง ชิพบาบาผู้ไม่มีตัวตน ใครคือพ่อของท่าน? แล้วใครคือพ่อของประชาบิดาบราห์มาที่มีร่างกาย? ชิพบาบาไม่ได้ถูกนำมาเลี้ยง ดู ผู้นี้ได้ถูกนำมาเลี้ยงดู มีคำกล่าวว่าชิพบาบาได้นำผู้นี้มาเลี้ยงดู จะไม่กล่าวว่าชิพบาบาได้นำวิษณุมาเลี้ยงดู ลูกรู้ว่าบราห์ มากลายเป็นวิษณุ ท่านไม่ได้ถูกนำมาเลี้ยงดู ช่างก็ไม่ได้มีบทบาทใดๆ บราห์มากลายเป็นวิษณุและวิษณุกลายเป็นบราห์ มา นี่คือการจริงของ 84 ชาติเกิด แล้วช่างก็มาจากไหน? สิ่งสร้างของเขายู่ที่ไหน? มีสิ่งสร้างของพ่อ ท่านคือพ่อของดวง วิญญาณทั้งหมด ในขณะที่สิ่งสร้างของบราห์มาคือมนุษย์ทั้งหมด แล้วสิ่งสร้างของช่างก็อยู่ที่ไหน? โลกมนุษย์ไม่ได้ถูก สร้างขึ้นผ่านช่างก็ พ่อมาที่นั่นและอธิบายทุกสิ่งเหล่านี้ แต่ทั้งที่เป็นเช่นนั้นลูกก็ลืมสิ่งนั้นซ้ำแล้วซ้ำเล่า สติปัญญาของแต่ละ คนนั้นตามลำดับกันไป ยิ่งลูกมีสติปัญญา(ปัญญา)มากเท่าไร ลูกก็จะยังสามารถซึมซับคำสอนของครูได้มากเท่านั้น นี่คือ การศึกษาที่ไม่มีขีดจำกัด และลูกประกาศสิทธิในสถานภาพตามลำดับกันไปตามวิธีการที่ลูกศึกษาเล่าเรียน แม้ว่าจะ เป็นการศึกษาเดียวกันที่เปลี่ยนจากมนุษย์ไปเป็นเทพ,ราชวงศ์ก็ถูกสร้างขึ้นมา สิ่งนี้ควรจะเข้าไปในสติปัญญาของลูกว่า ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพใด ต้องใช้ความเพียรพยายามที่จะกลายเป็นราชา ราชาก็ต้องการสาวใช้และคนรับใช้เช่น กัน ใครจะกลายเป็นสาวใช้และคนรับใช้? ลูกสามารถเข้าใจสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน แต่ละคนจะมีสาวใช้และคนรับใช้ตามลำดับ กันไปตามความเพียรพยายามของพวกเขา ดังนั้นลูกไม่ควรศึกษาเล่าเรียนในลักษณะเช่นนั้นที่ลูกจะกลายเป็นสาวใช้และ คนรับใช้เป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่า ลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาสูงส่ง ดังนั้นนั้นมีความสงบที่แท้จริงในการ จดจำระลึกถึงพ่อ หากสติปัญญาของลูกเร็วร้อนไปที่นั่นที่นั่นแม้แต่เล็กน้อยเวลาที่จะสูญเปล่าและจะมีรายได้น้อยกว่า ลูกจะ ไม่สามารถกลับมาสืบประจักษ์ได้ ได้มีการอธิบายแล้วเช่นกันว่า ในขณะที่ลูกเฝ้าแต่ทำงานด้วยมือของลูก จงจดจำพ่อ ด้วยหัวใจของลูก เพื่อที่จะทำให้ร่างกายมีพลานามัยที่ดี ลูกอาจจะต้องท้อแท้ไปทั่วแต่ขอให้มีการจดจำระลึกถึงพ่อในสติ ปัญญาของลูก หากลูกมีใครบางคนอยู่กับลูก ลูกต้องไม่ขบขันนิพนธ์ หัวใจของแต่ละคนเป็นพยานในสิ่งนี้ บาบอธิบายว่า

ลูกควรจะต้องท้อไปทั่วในสภาพเช่นนั้น นักบวชก็เดินในความเงียบบอย่างแท้จริง ลูกๆ ไม่ได้พูดถึงความรู้ตลอดเวลา ดังนั้นจงทำให้ตนเองนิ่งเงียบและแข่งขันในการจดจำระลึกถึงชีพบาบา ตัวอย่างเช่น บาบาสอนว่า เมื่อลูกกำลังรับประทาน, ให้นิ่งและรับประทานในการจดจำระลึกถึง ดูซาร์ทของลูก บาบาสอน(บราห์มา)บอกลูกเกี่ยวกับซาร์ทของท่านเองและท่านล้มการจดจำระลึกถึงอย่างไร พ่อ(บราห์มา)พยายามที่จะจดจำบาบา(ชีพบาบา)และนั่นพูดกับบาบาว่า บาบาสอนจะอยู่ในการจดจำระลึกถึงตลอดเวลา ท่านแค่หยุดการไอและลดน้ำตาลของฟัน พ่อได้บอกลูกถึงความเพียรพยายามของตนเอง แต่พ่อก็ลืมที่จะจดจำ ดังนั้นการไอจะลดลงไปได้อย่างไร? พ่อบอกลูกอย่างซื่อสัตย์ถึงการสนทนาที่พ่อกับบาบา(ชีพบาบา) บาบาสอน(บราห์มา)บอกลูกๆ แต่ลูกๆ ก็ไม่ได้บอกพ่อ(ชีพบาบา)เพราะลูกอาย เมื่อลูกกวาดพื้นหรือทำอาหาร ทำสิ่งนั้นในการจดจำระลึกถึงชีพบาบาและลูกจะได้รับพลัง วิธีการนี้เป็นสิ่งจำเป็นเช่นกัน ลูกจะได้รับประโยชน์จากสิ่งนั้นเช่นกัน เมื่อลูกนั่งในการจดจำระลึกถึง ผู้อื่นก็จะถูกดึงด้วยเช่นกัน มีแรงดึงดูดต่อกันและกัน ยิ่งลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเท่าไรก็จะยิ่งมีความเงียบบยิ่งมากเท่านั้น ตามละครจะมีอิทธิพลของกันและกัน การจารึกแสงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงมีคุณประโยชน์อย่างมาก ไม่มีความจำเป็นที่จะพูดโกหกเกี่ยวกับสิ่งนี้ ลูกเป็นลูกของพ่อที่แท้จริงและดังนั้นลูกต้องก้าวไปข้างหน้าด้วยความซื่อสัตย์ ลูกได้รับทุกสิ่ง ลูกได้รับอำนาจในการปกครองโลก แล้วเหตุใดลูกจึงละโมภและสะสมสำหรับ 10 ถึง 20 ผืนเล่า? หากลูกยังคงสะสมสิ่งต่างๆ มากมายอยู่เรื่อยๆ ลูกจะจดจำสิ่งเหล่านั้นในช่วงเวลาของความตาย เหตุนี้เองจึงมีการให้ตัวอย่างว่า ภรรยาของเขาบอกให้เขาทิ้งไม้เท้าของเขา ไม่เช่นนั้นเขาจะจดจำสิ่งนั้นในเวลาสุดท้าย ไม่ควรจะต้องจดจำสิ่งใด ไม่เช่นนั้นแล้วลูกกำลังสร้างความยากลำบากให้กับตนเอง ด้วยการพูดเท็จลูกก็สะสมบาปถึง 100 เท่า คลังสมบัติของชีพบาบาเต็มเปี่ยมอยู่เสมอ ดังนั้นจึงไม่จำเป็นเลยสำหรับลูกที่จะเก็บไว้มากมาย หากใครบางคนถูกขโมยทุกอย่างไป เขาก็ได้รับทุกสิ่ง ลูกๆ ได้รับอาณาจักรจากพ่อ ดังนั้นลูกจะไม่ได้รับเสื้อผ้าอะไร? เพียงแค่ไม่มีค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น เพราะผู้เป็นแม่ที่อ่อนแอและไร้เดียงสาคือผู้ที่ช่วยในการก่อตั้งสวรรค์ ดังนั้นเงินทองของพวกเขาไม่ควรจะสูญเปล่าไปเช่นนั้น พวกเขาจะดูแลลูกและดังนั้นเป็นหน้าที่ของลูกที่จะดูแลพวกเขา มิฉะนั้นจะมีการสะสมบาปถึง 100 เท่าบนศีรษะของลูก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รักระลึกถึงและสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในเวลาของการนั่งในการจดจำระลึกถึงพ่อ สติปัญญาของลูกไม่ควรจะเร่ร่อนไปที่นั่นและที่นั่นแม้แต่เล็กน้อย สะสมรายได้ของลูกอย่างต่อเนื่องอยู่เสมอ ให้การจดจำระลึกถึงของลูกเป็นเช่นนั้นที่จะมีความเงียบบยิ่ง
2. เพื่อที่จะทำให้ร่างกายของลูกมีสุขภาพพลานามัยที่ดี อย่าได้ซบเซาติดพันกับเพื่อนร่วมทางของลูกเมื่อลูกต้องท้อไปทั่ว, แต่ทำให้ตนเองนิ่งเงียบและแข่งขันในการจดจำระลึกถึงพ่อ รับประทานอาหารในการจดจำระลึกถึงพ่อ

พร: ขอให้ลูกเป็นเพชรพลอยแห่งความพอใจที่ถูกร้อยอยู่ในลูกประจำด้วยคุณสมบัติพิเศษของความพอใจในความสัมพันธ์และสายใยของลูก
ยุคบรรจบพบกันคือยุคแห่งความพอใจ ผู้ที่มีความพอใจกับตัวเองและอยู่อย่างพอใจในความสัมพันธ์และสายใยของพวกเขาและทำให้ผู้อื่นพอใจจะถูกร้อยอยู่ในลูกประจำ เพราะลูกประจำถูกสร้างขึ้นผ่านความสัมพันธ์ หากลูกปิดหนึ่งเม็ดไม่ได้เชื่อมต่อกับลูกปิดถัดไปก็จะไม่สามารถสร้างลูกประจำได้ ดังนั้นจงเป็นเพชรพลอยแห่งความพอใจ อยู่อย่างพอใจอยู่เสมอและทำให้ทุกคนพอใจ ความหมายของครอบครัวคือการอยู่อย่างพอใจและทำให้ทุกคนพอใจ อย่าให้มีความขัดแย้งประเภทใด ๆ

คติพจน์: เป็นหน้าที่ของอุปสรรคที่จะมาและเป็นหน้าที่ของลูกที่จะเป็นผู้ทำลายอุปสรรค

*** โอม ชานติ ***